
Kraków-Tyniec, st. 2, gm.
Kraków-Podgórze, woj. krakowskie,
AZP 103-55/18

Informator Archeologiczny : badania 32, 176-177

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRAKÓW-Stare Miasto, st. 1, gm. Kraków-Śródmieście, AZP 102-56/5

- zespół osad od paleolitu do wczesnego średniowiecza
- podgrodzie Okół (IX-XII w.)
- miasto lokacyjne i nowożytnie (XIV-XX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od marca do listopada, przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badania ratownicze prowadzono w wykopach budowlanych i instalacyjnych położonych w południowo-wschodniej części stanowiska, w tym na jezdni ul. Grodzkiej przed kościołem św. Piotra i Pawła, na Plantach przy ul. św. Getrudy oraz w obrębie posesji Grodzka 50, 52 (obiekt określany w literaturze jako Sąd - dziedziniec) i 54. Rozpoznano nawarstwienia kulturowe z wczesnego i późnego średniowiecza, poziomy użytkowe ulic o nawierzchni utwardzonej kamieniami oraz nowożytnie nawarstwienia a także relikty gotyckiej, renesansowej i barokowej zabudowy tego terenu. Na dziedzińcu posesji ul. Grodzka 52 zadokumentowano serię nawarstwień związanych ze starszym horyzontem osadniczym Okołu (w tym bogate ślady działalności hutniczej).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-Stare Miasto, st. 2, gm. Kraków-Śródmieście, woj. krakowskie, AZP 102-56/6

- ślady osadnictwa i zespół osad (od paleolitu do wczesnego średniowiecza)
- miasto lokacyjne i nowożytnie (XIV-XX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od stycznia do grudnia, przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Badania prowadzono w wykopach instalacyjnych i budowlanych, zlokalizowanych na terenie posesji Rynek Główny 23 i 30, ul. Gołębia 11, ul. Grodzka 20 i pl. Dominikański 4 a także w zabudowaniach Urzędu Miasta Krakowa przy pl. Wszystkich Świętych 3/4 i w klasztorze o.o. franciszkanów (pl. Wszystkich Świętych 5). Zadokumentowano relikty wczesnośredniowiecznej warstwy kulturowej, pozostałości nawarstwień i poziomów użytkowych z późnego średniowiecza i czasów nowożytnych oraz fundamenty murów gotyckiej, renesansowej i barokowej zabudowy miasta lokacyjnego. Badania w zachodnim skrzydle klasztoru o.o. franciszkanów doprowadziły do rozpoznania bardzo bogatych nawarstwień z XI - XIII w. oraz reliktyw gotyckiej zabudowy (w tym m.in. refektarza lub dormitorium z XIII w.), wzniesionej z kamieni i cegieł (w układzie wendyjskim).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

Kraków -Stradom, st. 4, gm. Kraków-Śródmieście, woj. krakowskie, AZP 102-56/17 - patrz: okres nowożytny

KRAKÓW-Tyniec, st. 2, gm. Kraków-Podgórze, woj. krakowskie, AZP 103-55/18

- osada neolityczna
- osada kultury łużyckiej
- osada z okresu późnolateńskiego
- wczesne średniowiecze
- późne średniowiecze
- nowożytność

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od lipca do października, przez prof. dr. Kazimierza Radwańskiego i mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie, „ARCHEO”- Działalność Archeologiczno- Konserwatorska K. Kruczek). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Czwarty sezon badań. Przebadano powierzchnię 46 m².

Badaniami wykopaliskowymi objęto teren zespołu klasztornego na kulminacji wzniesienia oraz cmentarz parafialny przy dawnym kościele św. Andrzeja Apostoła, usytuowany u podstawy wzgórza. W klasztorze pracami objęto sięć przy południowej ścianie nawy kościoła, taras po wschodniej stronie klasztoru oraz tzw. Bibliotekę-Szkołę. Badania na cmentarzu parafialnym miały na celu uchwycenie murów romańskiego kościoła św. Andrzeja, który rozebrano w 1834 r. Budowla ta była wzmiankowana w bulli papieża Grzegorza IX z 1229 r.

W trakcie tegorocznych prac ustalono, że:

a. Fundamenty nawy romańskiego kościoła św. Piotra i Pawła (lub budowli usytuowanej na jej przedłużeniu) są powiązane z murem zamykającym romański klasztor od strony zachodniej. Zachowały się z nich tylko 3-4 warstwy kamieni łączonych gliną. Nawarstwienia w sąsiedztwie murów zniszczono w czasie barokowej przebudowy kościoła i klasztoru.

b. Zabudowania wschodniego skrzydła klasztoru romańskiego usytuowane zostały wzdłuż załomu krawędzi wzniesienia. Bezpośrednio po ich wschodniej stronie zadokumentowano skaliste stoki wzgórza, pokryte cienką warstwą dawnego humusu i opadające pod kątem blisko 45°. We wczesnym średniowieczu uformowano tu niewielki taras, który zabezpieczał fundamenty zabudowań i umożliwiał dojście na teren po zewnętrznej stronie kościoła i klasztoru. W późnym średniowieczu taras nieznacznie poszerzono, zaś do wczesnogotyckiego skrzydła klasztoru dostawiono mur obronny. Jego reliktury zachowały się na całej długości zabudowań najstarszej części Opactwa. Fundamenty gotyckiego muru obronnego wykorzystano w czasie barokowej przebudowy klasztoru u schyłku XVII lub w pocz. XVIII w. W tym czasie poszerzono również taras. W okresie konfederacji barskiej na jego powierzchni znajdowały się fortyfikacje ziemne, które umożliwiały obronę klasztoru od wschodu.

c. Pomieszczenia w środkowej części zabudowań „Biblioteki - Szkoły” były w XVII lub XVIII w. podpiwniczone. W trakcie budowy podziemi zniszczono mury wczesnogotyckich budowli oraz nawarstwienia średniowieczne. Obecnie w ich miejscu zalegają nasypy gruzowe, pochodzące z zabudowań barokowych, które zniszczono w czasie konfederacji barskiej.

d. Fundamenty parafialnego kościoła św. Andrzeja zostały niemal całkowicie zniszczone przez groby nowożytnie z XIX i XX w. W czasie badań uchwyciono resztki ławy fundamentowej barokowego obiektu (przypór?), który zapewne był dostawiony do zachodniej elewacji świątyni.

Analogicznie jak w latach poprzednich w wykopach badawczych zadokumentowano nawarstwienia kulturowe, ślady poziomów użytkowych i budowlanych a także nasypy niwelacyjne z wczesnego i późnego średniowiecza oraz z czasów nowożytnych głównie z XVII i XVIII w.). Zawierały one ceramikę, kafle, kości ludzkie i zwierzęce, polepę i różnorodne przedmioty metalowe (w tym srebrny denar krzyżowy z XI w.).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-Wesoła, st. 16, gm. Kraków-Śródmieście, woj. krakowskie, AZP 102-56/37

- ślady osadnictwa kultury przeworskiej
- osada z wczesnego i późnego średniowiecza (XII-XV w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w sierpniu i od października do grudnia przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie.

Prace badawcze prowadzono w wykopach budowlanych przy murach Pałacu Pusłowskich (ul. Westerplatte 10). Stwierdzono obecność warstw kulturowych i obiektów ziemnych (jamy, paleniska, relikt drogi) powiązanych zapewne z przedlokacyjną osadą przy romańskim kościele św. Mikołaja